

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Веселин Мрдак**,
- оптужени **Пане Булат** и његов бранилац, адвокат **Предраг Марић**,
- оптужени **Раде Вранешевић** и његов бранилац, адвокат **Звонко Радовановић**.

Приступили су сведоци:

- **Драгољуб Габрић** и
- **Дмитар Гвозденовић**.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова и 7 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца, господине Габрићу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Николе, по занимању сте?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бравар, година рођења и место рођења?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: 1949., Вргин Мост, Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1949. године у Вргин Мосту, у Хрватској, са пребивалиштем у?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Тамо исто, иста адреса, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Вргин Мост, Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вргин Мост, адреса нека ближе?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Славско Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славско Поље, кућни број?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: 110.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 110. Да ли сте у неком сродству са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој завади са њима?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан, није у завади.

Сведок Драгољуб Габрић, од оца Николе, по занимању бравар, рођен 1949. године у Вргин Мосту, Република Хрватска, са пребивалиштем у Славском Пољу бр.110, Република Хрватска, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете господине Габрићу саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете свој исказ, прочитаћете заклетву, односно положити заклетву, прочитавши тај текст испред Вас Изволите. Прочитаћете наглас.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића у вези догађаја у Банском Ковачевцу марта месеца 1992. године и убиства цивила хрватске националности. Испричаћете суду шта је Вама познато у вези тога, где сте се Ви тада налазили у марту месецу 1992. године, којој војсци сте припадали, ком одељењу и у време када се збио овај немили догађај, где сте били и све уосталом што знате о овом догађају. Изволите.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, сада је то тешко, то су прошле силне године. Налазио сам се у селу Пркосу, то је километар и по ваздушне линије од овога где се то догодило, километар и по. Припадао сам четвртом одељењу, како се звало те 19. бригаде, шта ја знам која чета, то сам и заборавио. Ето то је. За то сам чуо, видео нисам, да се то догодило, е сада, то је моје што ја знам, да се причало и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, реците суду?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, да су побијени ти старци у Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, јесте чули нешто ближе о томе?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, ближе ништа, то сам чуо да су побијени, да је дотични овај човек који седи, да је он то направио, али ја то видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек што седи?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Пане Булат, да. Видео нисам, нити могу тврдити да је он то или да није, не знам, не морем то ни ово ни оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био командир Вашег одељења?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Командир? Не знам, Миле Кривокућа, чини ми се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле Кривокућа?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, чини ми се да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је имао неке податке ту у списима предмета, да сте Ви били у овом одељењу Туре Кривокуће?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, ја сам био пре, али се то из три одељења се направило четврто одељење, онда сам ја остао у том четвртом одељењу, јер се, то је тако било, војска се повукла, па је држала према Карловцу, активна војска, онда то развучила се линија даље. А ја сам дотле до пре тога, неколико сам био у томе одељењу. После сам остао у томе четвртом одељењу, тако да нисам тај, нисам био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте у то време у марту 1992. године нисте били у одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада, рекосте ми да сте чули да је Пане Булат учествовао у томе, у овом, да је убио те цивиле?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, да, то су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, сви људи који су тамо били, сви који су били у томе одељењу, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којем одељењу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Друго, чини ми се да је било друго одељење, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, Ђуре Кривокуће, њега нема, он је погинуо, да, није више жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они, да ли можете да се сетите, шта су конкретно Вама рекли, са ким Ви то разговарате?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Шта ја знам, дошло је да су старци тамо сакупљени и да их побију, да. Е сада, то су они, ја даље не знам, да су звати као на информативни разговор, а онда је то било тако, тако се то завршило, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули још нешто?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ништа више, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама командир вода био, ко?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Командир вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Е командир вода је био Милан Џакула. Он ее исто налазио у Пркосу, он се налазио са нама, са нама је становао у тој кући где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у тој кући?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се десио овај догађај, јел Милан Џакула, где се он налазио?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Са нама, у Пркосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама у Пркосу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко њему јавио те ноћи, да ли имате неких сазнања?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: То смо ми тек сутрадан сазнали, нисмо знали тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви некада били на том положају у Банском Ковачевцу, Ваше одељење, ово четврто?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, колико је тих хрватских цивила било на том подручју, у Банском Ковачевцу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, не бих баш тачно знао, пет или шест, шест ваљда, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,, суд Вас је звао искључиво због тога што смо имали податке овде да сте у Ђурином одељењу били.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте те ноћи били у том одељењу. Да ли има неких питања? Ево члан већа има питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли познајете овог другог човека можда?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Радета Вранешевића?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не познајем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Раде Вранешевић се зове, не знате?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када сте чули да је то урадио Пане Булат, да ли сте нешто ближе чули, јел он то дошао сам из чиста мира или са неким или како? Да ли сте нешто још ближе чули?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, нисам чуо ништа друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само да је он то урадио?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Зашто је направио, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ја ни њега нисам познавао до рата, њега сам упознао у рату, нисам ни њега познавао, Булата, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Радета Малобабића и Милу или Милета Малобабића?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли отприлике били у саставу исте веће војне формације заједно у то време?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, били смо у истом воду, мислим у истом воду, тај Миле, а Раде није, Раде је био при команди, Раде Малобабић, не знам чији је син, да ли Николин син, чији ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да појаснимо, има два Радета Малобабића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од оца Симе.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од оца Симе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има Раде Малобабић, од оца Николе.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, јесам, да, да, тај је био са нама у истом воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте били у истом одељењу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не. Били смо до пре пар дана док се није то догодило, онда се расформирано, од три одељења се направило четврто одељење, четврто одељење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај Ваш вод ту где је био смештен, чији је командир био Милан Џакула, јесу ли сва три одељења била стационирана на истом месту, у истој згради или су били на различитим локацијама?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, не, били су, то је било можда скоро на два и по километра овај, мислим, развучено, како бих Вам рекао, два су одељења била у Пркосу, а два у Банском Ковачевцу. Нисмо ми сви били, то је можда по осам људи, колико је одељење имало на једном месту, а други су на другом месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где је био командир вода Милан Џакула, ко је био са њим, које одељење је било ту где је он био?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Четврто, моје одељење, да, четврто одељење, у Пркосу, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да је у то време везано за тај догађај, долазио неко код командира Џакуле у Ваше одељење?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не, није, колико знам да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали упозорење или наредбу да у то време, ту ноћ тих догађања, подигнете борбену готовост, да будете спремни за евентуалну борбу?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се појача дисциплина?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да ти цивили који су остали ту у Банском Ковачевцу, на било који начин својим активностима угрожавају Вашу безбедност евентуалним контактима са противном страном и томе слично?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Не знам, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана, да ли има питања? Оптужени? Изволите. Само станите овде, ево има микрофон. Преко суда ћете постављати питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих господина да одговори, од кога је чуо да сам ја то дело урадио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Па, то је причала читава војска наша, наша читава војска која је тамо била, ја не могу сада.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Је ли Вам то рекао и командир вода Џакула Милан?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ма, рекли су сви, па сви.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, јако ми је жао, Џакула Милан је дао овде пре месец дана отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, немојте да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли смем ја, па ако тужилац има право, ваљда имам и ја, ја сам окривљени, госпођо, опростите ми, али морам да питам, јер знате како, овде се ради о бруталној неистини, наговору, а не о истини да прича човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то све смо слушали у Вашој одбрани, ево сада питања, да ли имате још питања за сведока, а после ћете рећи примедбе ако имате.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, да ли је господину ико рекао и Џакула Милан, да ли је рекао када сам био и да ли сам имао униформу? Да ли какво оружје сам имао, да ли је ишта друго, него само Пане је побио те људе и готово, крај приче, да ли је ишта друго чуо, јер ваљда је мотивација постојала за дело, ако је неко побијен, нешто је још морало бити речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да сведок одговори на питање.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ја тебе не оптужујем, нити те правдам Пане, да се разумемо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, ја сам Вама задао питање, ја не тражим милостињу, него истину, само да се истина прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само преко суда, немојте њему лично да се обраћате. Пита Вас оптужени, да ли сте чули, да ли је имао неко оружје тада, јесте чули нешто ближе у вези тога?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Нормално, у рату је свако носио оружје, да се разумемо, да, није нико ишао, нарочито по ноћи да је ишао без оружја. Шта је имао, ја видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је нормално, а шта није, то је друго питање, а да ли сте Ви од тих људи од којих сте чули, чули на који начин је он то њих убио, којим оружјем, неке ближе податке?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Нисам, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се можете сетити, ко Вам је то рекао? Велите сви, нису сви, него неко Вам је морао посебно рећи, а ту вече Џакула је и био на лицу места где се то догодило.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да ли се ја тога сећам, то је било пре петнаест година. О томе се причало и говорило се, можда су се ти старци сами побили, ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте разговарали са овима, тужилац Вас је питао, да ли знате Милета Малобабића и Радета Малобабића од оца Симе, они су из Славског Пољам да ли је тако?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, да. Они су били, то је било њихово оделење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали и са њима?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Да, па сви су то рекли, да, ко је направио и када је направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви и са њима причали у вези тога?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Јесам, да, да. Ко је био и ко је то гледао, ја то не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо председавајућа, не знам откуда ти подаци. Ако је командир вода који је главни и одговоран за то подручје, код кога је слив свих података, шта се ради и догађа на лицу места, ако је он рекао контрадикторно изјави господина Габрића шта је сада дошао да изјави, не знам онда уопште коме да верујете. Нормално, ја сам оптужени, мени се најмање верује овде, али успоређујући изјаве командира чете, командира вода, жао ми је што је командир оделења убијен, нажалост, али, па би се уверили да су све класиране лажи од њих пар људи, лажи. Зашто? Крију једни од других и уцењују једни друге, управо ради тога што су опљачкали те куће и ради тога, вели, ја ћу теби ово, ја ћу теби и тако се уцењују они. А истина да је истина, да сам ја то урадио, ја бих то сада рекао, не би трошкове, ни обмањивао суд. Ја бих рекао пред Вама, ја сам то урадио, из побуда тих и тих и тако и тако. А све што сам рекао, са својим животом овог часа да ме осудите, није ми жао, али ја то нисам урадио. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да седнете. Шта Ви кажете на ову примедбу оптуженог?

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Ја га видео нисам да је то урадио, то, ето. У причи да, али видео нисам, молим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нема више питања за овог сведока? Можете да идете, господине Габрићу.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Сада бих Вас ја нешто питао, у вези ове наше дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ићи ћете у Службу за сведоке, тамо ћете везано за трошкове све регулисати.

Сведок ДРАГОЉУБ ГАБРИЋ: Хвала.

СВЕДОК ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Гвозденовићу.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Адам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Адама, по занимању сте?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник, са станом у?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славском Пољу, кућни број?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: 125.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 125, година рођења и место рођења?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Славско Поље, 1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1953., рођен у Славском Пољу. Да ли сте у неком сродству са оптуженим Панетом Булатом или са оптуженим Радетом Вранешевићем или у завади некој?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не, не.

Сведок Дмитар Гвозденовић, од оца Адама, по занимању радник, са пребивалиштем у Славском Пољу бр.125, рођен у Славском Пољу 1953. године, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гвозденовићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете свој исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Да ли не видите без наочара?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Морам наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас ћете прочитати тај текст.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Заклетва за сведока – заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића. Предмет оптужбе је догађај који се десио у марту месецу 1992. године и убиство хрватских цивила у селу Бански Ковачевац. Испричаћете суду, шта је Вама познато у вези тог догађаја, где сте Ви у то време били, ком одељењу, којој војсци сте припадали и уосталом, све што знате у вези овога.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, ја сам био у одељењу сасвим другом, једно два километра даље од тога догађаја. Чуо сам да се нешто догодило, али не знам, нисам комплетно ништа видео, нити сам видео човека који је то направио. Према томе, ја не знам од тога ништа. Ја сам у том моменту спавао, требао сам ићи на стражу, по ноћи и спавао сам када се то десило. Ја уопште даље не знам ништа, само знам да ујутру када смо сви били будни, нико ништа не прича, сви ћуте шта се десило. Наводно, нешто се десило, шта, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ком сте Ви одељењу припадали, ко је био командир одељења и где се налазило Ваше одељење?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Моје одељење је било два километра од тога места, шта ја знам, био је Малобабић Сава, ја мислим командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малобабић Сава командир одељења?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Малобабић Сава је био овде као сведок и он помиње нека дешавања те ноћи, да су неки људи долазили. Имате ли Ви сазнања о томе?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ја немам појма ништа о томе, јер то је све ујутру мучало када се то десило, ко је, шта је направио, ја немам појма. Причало се овај, онај, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим ноћним часовима, да ли сте Ви били будни када се то десило?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не, ја сам спавао када се то десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неку пуцњаву, да ли Вас је пробудила?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не, ја сам спавао, био сам у кући, спавао, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неку експлозију?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не. Ја сам, велим, када се то наводно дешавало, ја нисам чуо ништа, уопште ништа, спавао сам, јер сам био припреман за стражу после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, целе те ноћи и када је био тај догађај, Ви сте спавали?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ујутру нешто чули, шта се то десило?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, то буче људи, згрожени су од тога свега и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било, не знамо, причајте.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Нека су се убиства десила, не знам ко ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која убиства, ко је убијен?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, не знам, неки цивили да су побијени, шта ја знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који цивили?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не знам, старци неки, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Хрвати, Срби, шта су ?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ја немам појма, ја нисам гледао који су, јер мене није ни интересирало и нисам се хтео у то уплитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш ништа нисте сазнали?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, приче су, ово, оно, побијено тих неколико цивила, не знам, пет, шест, седам, не знам колико, али то је давно било, већ сам ја тога, што сам и знао, заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, где су побијени ти цивили?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Експлозија? Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали где се налазило одељење Ђуре Кривокуће?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, то је било два километра од мене даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули од сведока да то није било тако далеко два километра одељење Ђуре Кривокуће.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, отприлике два километра, ипак није то ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али од других сведока смо чули да су одељење Ђуре Кривокуће и одељење Саве Малобабића у истом селу и да то није тако далеко, исто у Банском Ковачевцу?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Најмање два километра има једно од другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од једног до другог одељења?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, колико сте Ви пута у рату били тако близу на месту где се убијају људи?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ниједанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједанпут, ово је било?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: То што се десило, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вас ујутру није интересовало шта се то десило, убијени људи неки, чујете?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Што мене може интересовати када је то већ направљено, ако је направљено, ја не знам, шта више не вреди пропитавати. Готово је готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли са Вама у одељењу били Марко Мамула и Миле Вучинић?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су ти људи скупљали те цивиле претходне ноћи?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, не знам, мени нико није да је мени рекао лично да је то, да су они ишли, ја не знам ко је ишао и шта је, јер ја сам спавао. Ко је слао кога, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не милсим да, кажете, спавали сте, али ујутру, да ли чујете да је неко скупљао од војске те цивиле?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, наводно да је Марко и Миле, наводно да, гако су нешто, али то је све, велим, рекла-казала, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је те ноћи долазио оптужени Пане Булат и још неко са њим у Бански Ковачевац?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тог дана, значи сутрадан, наредног дана, долазио неко из команде?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Из команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, команде вода, команде чете, команде батаљона?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ја се не сећам да је неко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Сава Малобабић, командир Вашег одељења, помиње долазак неких људи.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ако он помиње, он онда зна да је ваљда неко био. Ја не знам, за време мене није био, ја нисам видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви се баш ничега у вези овога не сећате?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају неких питања чланови већа? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су у току тог дана или у току те ноћи пре него што се све ово овако догодило, чули или знали, непосредно видели, да је неко из других састава те друге јединице долазио код Вас ту где је био командир тај Џакула?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ми смо тај дан примили смену од друге јединице, јер ми, ја не знам јер ко у току дана био, али за време мене није био, а после када смо ми примили, није нико долазио, колико ја знам, док ја нисам легао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте након тога или било којом приликом касније разговарали са овим Мамулом и Вучинићем о томе шта се догађало?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онако колико нам је познато из искуства у неком селу, па и у рату, неке нестане шест кокошака, па се прича, а овде је у питању шест људи и никога то не интересује, као да су пилићи у питању.

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Никога не интересује, мене није интересовало, зато што је то направљено и ја нисам био задовољан што је то направљено и нисам желео да знам шта о томе уопште, јер знам да за то неко ће морати одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ове људе из Славског Поља, Радета Малобабића од оца Симе, Милета Малобабића, Адама Габрића?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Адама Габрића, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их све познајете?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са некима од њих разговарали у вези овог догађаја? Јесу људи који су те ноћи били на стражи, што у једном, што у другом одељењу?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да, Адам је био пре мене. Ја сам требао бити после Адама, или чак још смену иза њега, ја сам требао бити око поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били на стражи око поноћи?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте били на стражи, да ли сте чули да је пре тога било пуцања?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Нисам могао чути, јер сам спавао. Иначе, ми смо спавали, пробуди нас следећи да идемо на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте чули када сте спавали, да ли чујете од некога после да је било?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Од кога бих чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има припадника Ваше војске, одељења?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Свако жури само да иде спавати, нема времена ни причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су били сведоци из Вашег одељења који су чули пуцњеве и причају и ко је долазио пре тога?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не знам, ја нисам чуо ништа и видео ништа, нити знам што, нити познам Панета, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вас није било страх да идете на стражу а пре тога ту било пуцања?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, откуда ја знам, ја нисам ни знао да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте после страже сазнали да је било пуцања?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Да, ујутру сам сазнао да су побијени старци, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, командир Вашег вода је ли био Милан Џакула?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Ваљда је, не знам, неко је био, Милан или неки други, ја не можем сада рећи ко је, али вероватно је Милан био, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те ноћи пре овог догађаја видели Ви командира вода, Милана Џакулу?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Пре те ноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Нисам, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко други, изузев припадника вас војника из састава тих јединица, могао побити те људе?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Из нашег?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко ван састава Ваше јединице, вас војника, неко други могао са било које стране, противне стране или било ко други да побије те људе?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, могуће да је могао, видите да је могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је контролисао ово подручје ту где су побијени ти људи?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Контролисала је наша јединица, Славско Поље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могао са стране, било куда, од било куда да побије те људе на том месту, изузев вас припадника који сте били у јединици?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, могао је, могао је доћи ко је хтео, од војске, војска се мешала, ишла је тамо и вамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то, нисам Вас разумео?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко би то могао бити?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па не знам ко, не бих могао рећи ко би то могао бити, неко је могао доћи па побити, зашто не, из друге јединице, јер јединице су биле једна до друге, онај долази отуда, онај отуда. Зашто не би могао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чије јединице?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Па, исто наше, крајишке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам Вас питао, да ли је било ко други ван састава Ваших јединица, било којих јединица које су ту, могао иобити те људе на том месту које Ви контролишете?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Немам појма, не могу Вам рећи ништа да ли је могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали тада или имате данас, разлога да се плашите да кажете оно што знате?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не, не плашим се, јер оно што знам ја говорим, а оно што не знам, не знам, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тог дана или претходних дана, било неке речи о исељавању ових цивила?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не знам, није, јер ми смо увече, једино ако није било у овој смени која је била јединица пре нас, а ми смо увече примили и то се увече десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је те ноћи евентуално било од некога добијено наређење неко из команде да се повећава степен борбене готовости?

Сведок ДМИТАР ГВОЗДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље питања? Нема, добро. Можете да идете, господине Дмитровићу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 45 минута и биће настављен дана

*12. маја 2009. године у 9 часова и 30 минута,
саслушањем сведока Николе Малобабића и Станка Соколовића.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА